

26 Октомври 1928 г.
г. ч. р. з. о

Защо, защо?!...

Въ самотността на сивъ Баналенъ дъгъ,
тамъ, — въ чуждъ незнайно краенъ край,
Минава радостната далечъ отъ менъ,
А младъ съмъ още, като розата презъ май!...

Няма свѣтлина излъчваме душа ми!...
Отлитана щастлива съмъ, претълчени съ надежда,
сега утѣхва всичко хубаво въ душа ми!...
и тѣмъна есея, сурба нова ми наредна!

Защо тѣмъна описуя, среди хубави свѣти?
Защо глътки само себе си безмислено изведна?
Изгубва радостната — надъ хубави утѣти,
Мѣни се незнаейки защо, и тѣмъ мислата си
раздава!

За възпометание отъ:

И. Косоваровъ.

IV к. при М. Мам. У-ще